

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Класичного приватного університету,
голова приймальної комісії

ОГАРЕНКО В.М.
« 20 » _____ 2014 р.

ПРОГРАМА

фахового випробування

8.03030101

Журналістика (за видами)

(шифр)

(назва спеціальності)

освітньо-кваліфікаційний рівень – “ магістр ”

Запоріжжя, 2014

Затверджено на засіданні кафедри журналістики і соціальних комунікацій
протокол № 7 від 7 лютого 2014 р.

Затверджено на засіданні Вченої ради Інституту журналістики і масової
комунікації протокол № 5 від 12 лютого 2014 р.

Укладачі:

Д.соц.ком., професор Богуславський О.В.
к.філол.н., доцент Хітрова Т.В.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

III. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

IV. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Метою фахового випробування для вступу на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістр є визначення рівня теоретичних знань та практичних навичок студентів.

Фахове випробування проводиться у формі усного екзамену з дисциплін, знання з яких є базовими для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістра. Відповідь вступники фіксують письмово на аркуші усної відповіді на вступному випробуванні зі штампом Приймальної комісії. Фахове випробування проводиться за екзаменаційним білетом, який містить два теоретичних питання. Тривалість фахового випробування 2 години.

Змістове наповнення фахового випробування обґрунтовується змістом навчальних дисциплін, що визначають фаховий рівень вступника: ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ЖУРНАЛІСТСЬКОЇ ТВОРЧОСТІ – містить ключові положення прикладної журналістики, індивідуального і колективного творчого процесу, літературознавства; ГАЗЕТНА ЖУРНАЛІСТИКА – формує базові професійні знання про специфіку організації редакції, журналістських спеціалізацій та загальної жанрології; ЖУРНАЛІСТСЬКА ЕТИКА – формує етичні засади діяльності майбутнього журналіста; ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ – систематизує наукові пошуки в царині історії української журналістики, визначає етапи й періоди її розвитку, характеризує діяльність ключових постатей у цій галузі. ДИСЦИПЛІНИ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ (телевізійна журналістика, радіожурналістика реклама і зв'язки з громадськістю) – розкривають специфіку теорії, методики та практики журналістської творчості.

Оцінювання знань вступників відбувається на підставі наступних критеріїв:

- правильність відповідей (правильне, чітке, послідовне і достатньо глибоке викладення ідей, понять фактів тощо);
- ступінь усвідомлення матеріалу та самостійність міркувань;

- вміння користуватися засвоєними теоретичними знаннями, науковою термінологією;

II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

РОЗДІЛ 1

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ЖУРНАЛІСТСЬКОЇ ТВОРЧОСТІ

Концептуальні критерії журналістського твору за В.Д. Буряком. Художній підхід у журналістській творчості. Системність журналістської творчості. Естетичні та методологічні складники журналістської творчості.

Співвідношення факту та думки у журналістському творі. Предмет та об'єкт відображення в журналістиці.

Природа та специфіка публіцистичного образу. Публіцистичне та художнє осмислення дійсності: спільні та відмінні риси.

Журналістський текст як система вираження інформації. Жанр у контексті концепції журналістського твору. Особливості жанрової диференціації та модифікації в сучасному масовоінформаційному дискурсі.

Образ в системі концепції твору. Порівняльна специфіка документального і художнього образу. Цікавість і сенсаційність як характерні риси журналістського твору.

Аргументація в журналістському творі. Доказ та його структура.

Загальна методологія пізнання. Її репрезентація в процесі роботи журналіста над твором.

Визначення та особливості композиції журналістського твору.

Місце літературної праці і майстерності у структурі журналістської творчості. Гуманізм та об'єктивність як домінуючі принципи журналістської творчості.

Журналістика в системі соціальних інститутів суспільства. Журналістика і масова свідомість.

Функції журналістики. Види журналістської діяльності і формування інформаційної політики. Форми реалізації інформаційної політики.

Результативність журналістської діяльності. Чинники ефективності журналістики.

Професійні якості журналіста. Громадянська та соціальна відповідальність журналіста. Правові основи функціонування ЗМІ. Структурні проблеми ЗМІ.

РОЗДІЛ 2

ГАЗЕТНА ЖУРНАЛІСТИКА. ЖУРНАЛІСТСЬКА ЕТИКА

Методика панорамного зображення в жанрі огляду. Методи аналітичного узагальнення в роботі оглядача.

Різновиди огляду за змістом, темою та формою.

Специфіка підготовки оглядових матеріалів. Робота над міжнародними оглядами. Специфіка підготовки оглядових матеріалів. Спортивний оглядач у газеті. Специфіка підготовки оглядових матеріалів. Робота над політичними оглядами.

Власний кореспондент як співробітник відділу оперативних новин. Обов'язки і завдання власного кореспондента. Корпункт, особливості організації роботи на місцях.

Кореспондент у редакції газети чи журналу. Права і обов'язки кореспондента газети. Спеціальний кореспондент газети. Його обов'язки в редакції. Питання акредитації.

Особливості роботи коментатора в газеті. Коментар і коментування в журналістській практиці.

Глибина аналізу життєвих явищ, дослідження тенденцій їх розвитку в оглядових матеріалах. Особливості роботи журналіста-аналітика з «вторинним» матеріалом.

Власний кореспондент за кордоном. Організація відрядження. Правові аспекти діяльності.

Структура редакційного колективу. Типи відділів редакції: структура, принципи планування роботи.

Принципи організації кореспондентської мережі друкованого видання.

Слово і зображення в системі журналістики. Багатофункціональність фотозображення в ЗМІ.

Мораль. Професійна мораль. Трудова мораль. Виникнення професійної моралі журналіста. Її сутність. Основні функції. Професійна мораль журналіста: мережа зв'язків журналістики і моралі.

Етика. Професійна етика. Журналістська етика: поняття, структура, специфіка. Поняття «медіаетика». Документи з журналістської етики: види, відмінності у змісті. Основні міжнародні документи з журналістської етики. Кодекс професійної етики українського журналіста.

Поняття етичної цінності, норми. Види етичних цінностей. Професійні цінності журналіста. Поняття принципу. Етичні принципи журналістської діяльності. Поняття регулювання етичних порушень. Види регулювання.

Гуманізм як основний критерій журналістської етики. Поняття саморегулювання. Система саморегулювання преси за кордоном. Функції і роль омбудсмена в редакції.

Службова етика та її особливості. Етикет журналіста: загальна характеристика.

Зміст професійного обов'язку журналіста. Самопокладання журналістського обов'язку. Професійна гідність журналіста. Поняття самооцінки.

РОЗДІЛ 3 ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ

Цензурні заборони української преси в Російській імперії.
Методологічні проблеми дослідження історії української журналістики.

Перший тижневик французькою мовою “Gazett de Leopold” у Львові (1776). Перші періодичні видання в Харкові в першій чверті XIX століття. Перші періодичні видання в Харкові першої чверті XIX століття.

Альманах як тип періодичного видання. Альманахові видання в Україні 30-40-х років XIX століття.

Початки української преси на західноукраїнських землях. Діяльність Руської Трійці. “Русалка Дністровая”.

П.Куліш: видавець, редактор, журналіст, публіцист. “Хата”. “Основа”: історія, структура, зміст, редактори, співробітники, автори.

Народовська й москвофільська преса Галичини й Закарпаття другої половини XIX століття.

М.Драгоманов: видавець, журналіст, публіцист. “Громада”. Радикальна преса Галичини 1860-70-х років. І.Франко: редактор, журналіст, публіцист.

Київська преса другої половини XIX – початку XX століття: загальна характеристика. “Киевская старина”: історія, структура, зміст, редактори, співробітники, автори.

“Літературно-науковий вісник”: історія, структура, зміст, редактори, співробітники, автори. Редакторська й публіцистична діяльність М.Грушевського.

Револуція 1905 року і скасування цензурних заборон. Перша газета українською мовою на східноукраїнських землях “Хлібороб” (історія, структура, зміст, редактори, співробітники, автори).

Журналістська і публіцистична діяльність С.Петлюри.

Урядова та військова преса доби Визвольних Змагань 1917–1920 років. Комуністично-радянська преса початку 20-х років XX століття. Період “українізації” 20-х років XX століття та розвиток української журналістики.

Галузева розмаїтість західноукраїнської періодики 20-30-х років ХХ століття.

Преса доби німецької окупації України під час Другої світової війни.

Преса української еміграції: міжвоєнний період; після 1945 року.

Публіцистика Дмитра Донцова.

Публіцистика Івана Багряного.

Загальна характеристика українського самвидаву 60-80-х років ХХ століття.

Розквіт ораторського мистецтва в Римі. Демосфен як майстер політичних промов. Школа Ісократ. Діяльність Цицерона.

Розвиток журналістики в середні віки. Політична тематика у творах П'єра Дюбуа, Джона Фортеск'ю, Себастьяна Барта, Томаса Мурнера, П'єтро Аретіно.

Бюро Фугерів. Рукописні інформаційні листки. Поява брошур.

Історичні передумови появи друкованої преси. Поява першої друкованої французької газети.

Роздрібненість та політична строкатість німецької преси ХVІ ст.

Перші журнали. Персональний журналізм. Діяльність Свіфта, Дефо, Прево. Памфлетна публіцистика як один з головних жанрів англійської журналістики періоду ХVІІ ст. Діяльність Д.Мільтона, Д.Лільберна, Дж. Уїнстенлі. Рукописні листки "Ньюс".

Журналістика американського континенту ХVІІІ-ХІХ століття. Тематика періодичних видань.

Історія зародження російської преси. "Ведомости" Петра І. "Санкт-Петербургские ведомости" М.В.Ломоносова. Журнал "Трудолюбивая пчела". "Московский журнал" Карамзина.

Виникнення інформаційних агентств.

РОЗДІЛ 4 ДИСЦИПЛІНИ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ

РАДІОЖУРНАЛІСТИКА

а) теоретичні питання

Ведучий в монотематичній радіопрограмі: актуальність тематичної спеціалізації журналіста.

Ведучий- інтерв'юер: психологічні аспекти радіо контакту.

Ведучий на радіо в інформаційній радіопрограмі: специфіка творчості.

Ведучий-диктор і ведучий-журналіст: тенденції сучасного українського і зарубіжного радіо.

Ведучий-коментатор і ведучий-оглядач: спільне та відмінне. Особливості роботи коментатора. Радіокоментар.

Власний кореспондент іноземного радіо в Україні. Акредитація: специфіка роботи. Власний кореспондент всеукраїнського радіо в регіоні, корпункт.

Ток-шоу в українському та зарубіжному радіоефірі: діалог, полілог, дискусія – роль ведучого. Метод персоніфікації та його застосування в аудіо творчості. Модератор та шоу-мен на радіо.

Робота оглядача на радіо. Радіоогляд преси. Робота репортера на радіо. Інформаційний радіорепортаж.

Обов'язки кореспондента. Права кореспондента. Посада старшого кореспондента.

б) питання прикладного характеру

Проаналізувати особливості персоніфікації у авторських програмах на регіональному радіо.

Проаналізувати особливості роботи модератора та шоу-мена на радіо.

Проаналізувати роботу ведучого-коментатора і ведучого-оглядача: спільне та відмінне.

Створити імідж ведучого для рекреативної передачі на радіо.

Створити концепцію монотематичної радіопрограми з ведучим.

Створити рекламний огляд декількох періодичних видань.

Розробити питання для інтерв'ю на подану тему: “Екологічний стан м. Запоріжжя”

Розробити питання для інтерв'ю на подану тему: “Незабутні сторінки історії”.

Розробити питання для інтерв'ю на подану тему: “Перший крок у журналістику”.

Розробити питання для інтерв'ю на подану тему: “Я – випускник “Класичного приватного університету”.

Специфіка подачі географічних назв у радіоповідомленні. Навести приклади.

Анонс радіоповідомлення. Лідова система подачі радіоповідомлення.

Правило основних запитань в радіоповідомленні.

Скласти два інформаційних радіоповідомлення, використовуючи цифри, дати, складні географічні назви та власні імена.

Скласти два радіоповідомлення з використанням різних видів цитат.

ТЕЛЕЖУРНАЛІСТИКА

а) теоретичні питання

Ведучий в монотематичній телепрограмі: актуальність тематичної спеціалізації журналіста.

Ведучий- інтерв'юєр: психологічні аспекти телеконтакту.

Ведучий на радіо в інформаційній радіопрограмі: специфіка творчості.

Ведучий-диктор і ведучий-журналіст: тенденції сучасного українського і зарубіжного радіо.

Ведучий-коментатор і ведучий-оглядач: спільне та відмінне.

Власний кореспондент всеукраїнського телебачення в регіоні, корпункт.

Власний кореспондент іноземного телебачення в Україні. Акредитація: специфіка роботи.

Ток-шоу в українському та зарубіжному телебаченні: діалог, полілог, дискусія – роль ведучого.

Основні жанри оглядових програм на сучасному телебаченні.

Модератор та шоу-мен на телебаченні.

Особливості інформаційно-оглядового мовлення, його завдання й функціональні обов'язки. Огляд преси на телебаченні.

Робота репортера на телебаченні. Інформаційний телерепортаж.

Обов'язки кореспондента. Розповідь кореспондента та найпоширеніші її форми: повідомлення, інтерв'ю, заява, тощо.

Специфіка коментарів різних жанрів – політичного, економічного, соціальних проблем, міжнародного життя, правових відносин, науки, культури, спорту. Етичні та правові основи роботи коментатора. Права кореспондента. Посада старшого кореспондента.

б) питання прикладного характеру

Проаналізувати особливості персоніфікації у авторських програмах на регіональному телебаченні.

Проаналізувати особливості роботи модератора та шоу-мена на телебаченні.

Проаналізувати роботу ведучого-коментатора і ведучого-оглядача: спільне та відмінне.

Створити імідж ведучого для рекреативної передачі на телебаченні.

Створити концепцію монотематичної телепрограми з ведучим.

Створити рекламний телеогляд декількох періодичних видань.

Розробити питання для інтерв'ю на подану тему: “Екологічний стан м. Запоріжжя”.

Розробити питання для інтерв'ю на подану тему: “Незабутні сторінки історії”.

Розробити питання для інтерв'ю на подану тему: “Перший крок у журналістику”.

Розробити питання для інтерв'ю на подану тему: “Я – випускник “КПУ””.

Специфіка подачі географічних назв у телеповідомленні. Навести приклади.

Анонс радіоповідомлення. Лідова система подачі телеповідомлення. Правило основних запитань в телеповідомленні.

Скласти два інформаційних повідомлення для новин на телебаченні, використовуючи цифри, дати, складні географічні назви та власні імена.

Скласти два інформаційних повідомлення для новин на телебаченні з використанням різних видів цитат.

III. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

На навчання до Інституту журналістики і масової комунікації Класичного приватного університету за освітньо-кваліфікаційним рівнем “магістр” відповідної спеціальності приймаються випускники КПУ поточного року, випускники попередніх років та випускники інших навчальних закладів, які здобули освітньо-кваліфікаційний рівень “бакалавр”, “спеціаліст” за відповідним напрямом підготовки незалежно від джерел фінансування та форми навчання на конкурсній основі у разі подання заяви про вступ у терміни, які встановлені приймальною комісією.

Фахове випробування на навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем “магістр” проводяться у терміни, встановлені Правилами прийому до КПУ на поточний. Фахове випробування проводяться за екзаменаційними білетами, кожний з яких містить два теоретичних питання. Екзаменаційні питання з відповідної спеціальності розробляються кафедрою журналістики і соціальних комунікацій Інституту журналістики і масової комунікації КПУ.

Фахове випробування проводиться у формі усного екзамену. Виконувати роботу можна виключно українською мовою, відповіді пишуться ручкою одного й того ж кольору (темно-синього або фіолетового). Відповіді на питання повинні бути чіткими, послідовними і логічними.

Тривалість випробування – дві години. Кожне питання оцінюється окремо від 5 до 2 балів (відмінно, добре, задовільно, незадовільно). Підсумкова оцінка виводиться як середньоарифметичне, що округляється до цілого. Мінімальний середній бал підсумкової оцінки, що дозволяє брати участь у конкурсі, – три бали (задовільно).

Критерії оцінювання знань

<i>Бали</i>	<i>Критерії оцінювання</i>
5 (відмінно)	Оцінюється відповідь, в якій навчальний матеріал відтворено в повному обсязі. Відповідь правильна, обґрунтована, логічна, містить аналіз і систематизацію, зроблено аргументовані висновки.
4 (добре)	Оцінюється відповідь, в якій відтворено значну частину навчального матеріалу, відповідь в цілому правильна, логічна та достатньо обґрунтована, дає підстави вважати, що абітурієнт виявляє знання і розуміння основних положень зі спеціальності, певною мірою може аналізувати матеріал, порівнювати та робити висновки.
3 (задовільно)	Оцінюється відповідь, в якій відтворено основні положення навчального матеріалу на рівні запам'ятовування без достатнього розуміння, надано визначення основних понять з окремими помилками.
2 (незадовільно)	Оцінюється відповідь на рівні елементарного відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів, фрагментів навчального матеріалу. Відповідь містить суттєві помилки.

IV. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

До курсу “Теорія і методика журналістської творчості”

1. Андрунас Е.И. Информационная элита и корпорации: рынок новостей. – М., 1991.
2. Афанасьев В.Г. Социальная информация и управление обществом. – М., 1975.
3. Барманкулов М. Жанры печати, радиовещания и телевидения. Алма-Ата, 1974.
4. Багиров Э. Г и др. Основы телевизионной журналистики. – М., 1987.
5. Буряк В.Д. Українське інформаційно-художнє мислення: До проблеми інтелектуалізації образного вираження інформації // Зб. праць науково-дослідного центру періодики. Випуск 6, – Л.: 1999.
6. Буряк В.Д. До проблеми концептуалізації факту у книжковому інформаційно-художньому мисленні. Українська періодика: історія і сучасність. Доповіді та повідомлення четвертої Всеукраїнської науково-теоретичної конференції 19–20 грудня 1997 р. –Ль., 1997.
7. Буряк В.Д. До проблеми інтелектуальної модульності української преси ХІХ століття. // Література й історія. Матеріали міжнародної наукової конференції 12–13 листопада 1998 року. – Запоріжжя, 1998.
8. Буряк В.Д. Філософські та концептуальні основи інформаційно-художньої свідомості: Навч. посіб. – Дніпропетровськ: Вид-во ДНУ, 2000. – 60 с.
9. Буряк В.Д. Поетика інформаційно-художньої свідомості. Еволюція форм і методів вираження інформації (факту) у контексті інтелектуалізації творчої свідомості: Монографія. – Дніпропетровськ: Вид-во ДНУ, 2001. – 390 с.
10. Богуславський О.В. Газетна журналістика: Навчально-методичний посібник. – Запоріжжя: ГУ “ЗІДМУ”, 2003. – 104 с.
11. Буряк В.Д. Журналістська творчість як система образної комунікації: Навчальний посібник. – Дніпропетровськ, 2003. – 59 с.
12. Вайшенберг З. Новинна журналістика: Навчальний посібник. – К: АУП, 2004. – 264 с.
13. Вартанов Г. Короткий довідник газетного працівника. – К., 1989.
14. Віято Мішель. Щоденна робота журналіста. – К., 1999.
15. Владимиров В. Журналістика як сфера масового розуміння // Українське журналістикознавство. – Вип. 1. – 2005. – С. 112-116.
16. Газетные жанры. – М., 1971.
17. Горохов В.М. Основы журналистского мастерства. – М., 1984.
18. Грищенко О., Шкляр В. Основы теории международной журналистики. – К., 2002. – С. 73-83; 141-154; 289-296.
19. Журбина Л.О. Теория и практика художественно-публицистических жанров. – М., 1969.
20. Журналистика западноевропейских стран. – М., 1990.

21. Ігнатів Надія. Жанрові пошуки жудожньої документалістики 1970-90-х років. Автореферат дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата філологічних наук. –Д., 1988.
22. Зернецька О.В. Глобальний розвиток систем масової комунікації і міжнародні відносини. – К.: Освіта, 1999.– 351 с.
- 23.Ивин А.А. Логика для журналистов: Учебное пособие. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 224 с.
24. Ким М.Н. Технология создания журналистского произведения. – СПб.: Питер, 2002. – 387с.
- 25.Корконосенко С.Г. Основы журналистики: Учебник для вузов. – М.: Аспект Пресс, 2001. – 287 с.
- 26.Кузнецова О.Д. Аналітичні методи в журналістиці: Навчальний посібник. – Львів, 2002. – 120 с.
- 27.Кузнецова О.Д. Журналістська етика та етикет: основи теорії, методики, дослідження трансформації незалежних видань України, регулювання моральних порушень. – Львів, 1998.– 411 с.
- 28.Лазутина Г.В. Профессиональная этика журналиста: Учебное пособие. – М.: Аспект Пресс, 2000. – 208 с.
- 29.Ла Рош В. Вступ до практичної журналістики: Навчальний посібник. – К.: АУП, 2005. – 229 с.
- 30.Масова комунікація: Підручник / А.З. Москаленко, Л.В. Губерський, В.Ф. Иванов, В.А. Вергун.– К.: Либідь, 1997. – 216 с.
31. Місьо М., Петрова Н. Правничі засади діяльності журналістів в Україні. – К., 2002. – 42 с.
- 32.Мельник Г., Тепляшина А. Основы творческой деятельности журналиста. – СПб.: Питер, 2004. – 272 с.
- 33.Методы журналистского творчества / Под ред. В.М. Горохова. – М.: Изд-во МГУ, 1982.- 150 с.
- 34.Михайлин І.Л. Основы журналистики: Підручник. – Харків, 2000. – 278 с.
- 35.Москаленко А. З., Губерський Л. В., Иванов В. Ф. Основы масово-інформаційної системи: Підручник. – К., 1999. – 625 с.
- 36.Москаленко А. Теорія журналістики: Підручник. – К.: Експрес-об'ява, 1998. – 287 с.
- 37.Москаленко А. Сучасний журналіст: і професіоналізм, і освіченість // Вісник Київського університету. Серія: Журналістика. – К., 1997. – Вип. 4. – С. 3-15.
- 38.Нерух О. Першооснови журналістської творчості: Навч. посіб. для студ. філол. факульт., спец. “журналістика” / Мін-во освіти України, ХНУ ім. В.Н. Карабіна. – Х.: Світ дитини, 2000. – 108 с.
- 39.Пенчук І. Види радіомовлення: Навчально-методичний посібник. – Запоріжжя, 2004. – 270 с.
- 40.Пенчук І. Телевізійна журналістика: Методичні матеріали до вивчення курсу. – Запоріжжя, 2004. – 178 с.
- 41.Різун В. Основы журналистики у відповідях та заувагах. – К., 2004. – 80 с.
- 42.Слободанюк Р.Д. Журналістська майстерність. – К., 1994.

43. Тертычный А.А. Жанры периодической печати. – М.: МГУ, 2002. – 351с.
44. Халер М. Пошук і збір інформації: Навчальний посібник. – К.: АУП, 2006. – 308 с.
45. Цвик В.Л. Введение в журналистику: Учебное пособие. – 2-е изд., доп. и пере раб. – М.: Изд-во МНЭПУ, 2000. – 134 с.
46. Илькова Б.А. Факты ситуация в публицистике. – М., 1973.
47. Коршунов А.М. Теория отражения и творчество. – М., 1971.
48. Кузнецова О.Д. Аргументація в публіцистиці. – Л.:, 1992.
49. Логвиненко А.Д. Психология восприятия. Учеб.-метод. пособ. – М., 1987.
50. Лотман Ю.М. Лекции по структуральной поэтике // Труды по знаковым системам. Выпуск 1. Тарту. 1964.
51. Лизанчук В.В., Кузнецова О.Д. Методи збирання і фіксації інформації в
52. Україна: засоби масової інформації. – К., 1993.
53. Цвик В.Л. Введение в журналистику. – М., 1997.
54. Шаповал Ю.Г. Изобразительная журналистика. – Л., 1988.
53. Здоровега В.Й. Теорія і методика журналістської творчості: Навч. посіб. Львів: ПАІС, 2000. – 366 с.
54. Прилюк Д.М. Теорія і практика журналістської творчості. Методологічні проблеми: Навч. посіб.. – К.: Вища школа, 1973. – 271 с.
55. Хітрова Т.В. Вступ до спеціальності. – Запоріжжя: КПУ, 2008. – 113 с.

До курсу “Газетна журналістика”

1. Богуславський О. Газетна журналістика: навчально-методичний посібник. – Запоріжжя: ГУ „ЗІДМУ”, 2003. – 104 с.
2. Иванов В. Техніка оформлення видання. – К., 1996. – С. 4-24; 42-55; 88-113; 130-150.
3. От рукописи к оттиску / И. Горожанкин, С. Горевалов, Л. Губаева, В. Козлов. – Львов, 1991. – С. 20-21; 67-78.
4. Гуревич С. Номер газеты. – М., 2002. – С. 149-152; 183-185.
5. Грабельников А. Работа журналиста в прессе. – М., 2001. – С. 167-174; 193-211.
6. Шаппе Ж.-М. Інфографія у пресі. – К., 2001. – 101 с.
7. Грабельников А. Работа журналиста в прессе. – М., 2001. – С. 213- 239.
8. Теорія і практика радянської журналістики (Основи майстерності. Проблеми жанрів) / Під ред. В. Здоровеги. – Львів, 1989. – С. 114-322.
9. Моисеев В. Журналистика и журналисты. – К., 2002. – С. 174-200.
10. Пельт В. Жанры советской газеты. – М., 1987. – 69 с.
11. Нерух О. Першооснови журналістської творчості. – Харків, 2000. – С. 43-54.
12. Буше Д.-Ж. Репортаж у друкованій пресі. – К., 2001. – 103 с.
13. Еверетт Д. Навчальний посібник репортера. – К., 2002. – 26 с.
14. Гуревич С. Номер газеты. – М., 2002. – С. 124-148.

- 15.Кривошея Г., Козлов В., Гапон В. Понятийный аппарат по курсу теории и практики советской военной печати. – Львів, 1990. – С.19-164.
- 16.Гід журналіста / Упор. А. Лазарева. – К., 1999. – С. 20-64.
- 17.Григораш Д. Журналістика в термінах і виразах. – Львів, 1974. – 293 с.
- 18.Качкан В. Жанри публіцистики. – К., 1988. – 120 с.
- 19.Газетные жанры. – М., 1976. – 174 с.
- 20.Пельт В. Дифференциация жанров газетной публицистики. – М., 1984. – 47 с.
- 21.Карпенко В. Газетні жанри як комунікативні форми журналістики. – К., 2002 – 37 с.
- 22.Гриценко О., Шкляр В. Основи теорії міжнародної журналістики. – К., 2002. – С. 243-248.
- 23.Основы теории коммуникации: Уч-к /под ред М.А.Василика. – М.: Гардарики, 2003. – 615с.
- 24.Партико 3
. Теорія масової інформації та комунікацій.- Л.:Афіша, 2008.-292 с.
- 25.Почепцов Г.Г. Теория коммуникации. – М.: Рефл-бук, Киев: Ваклер, 2001. – 656с.
- 26.Прохоров Ч.П. Журналистика и демократия – изд-е 2, доп. – М.: Рип-холдинг, 2001 – 296 с.
- 27.Різун В.В. Теорія масової комунікації: підручник для студентів галузі “
0303. Журналістика та інформація” / В. В. Різун. – К. : Просвіта, 2008. – 260 с.
- 28.Харрис Р. Психология массовой коммуникации. – Спб: Прайм-ЕВРОЗНАК, 2003. – 448 с.
- 29.Шарков Ф.И. Основы теории коммуникации: Учебник. – М.: Издательский Дом “Социальные отношения”, изд-во “Перспектива“, 2002. – 246 с.

До курсу “Журналістська етика”

1. Иванов В., Сердюк В. Журналістська етика. К.– “Вища школа”, 2007.–231 с.
2. Кібл Р. Журналістська етика. – К.: “Жорна”, 2006. – 188 с.
3. Приступенко Т. Теорія журналістики: етичні та правові засади діяльності засобів масової інформації. – К.: Інститут журналістики, 2004. – 375 с.
4. Авраамов Д. Профессиональная этика журналиста: Учебное пособие. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1999. – 224 с.
5. Дэннис Э., Мэррил Дж. Беседы о мас-медиа. – М.: Вагриус, 1997. – 383 с.
6. Законы и практика СМИ в Европе, Америке и Австралии: АРтиклъ ХІХ. – М.: Права человека, 1996. – 230 с.
7. Иванов В. Принципи журналістської етики та контроль за їх дотриманням // До дискусії про журналістську етику: збірка статей / І.О.Чемерис, Н.Л.Лігачова, Б.І.Глуховський. – К.: ІЕСП “Республіка”, 2002. – С. 31 – 41.

8. Кузнецова О. Правові й етичні норми журналістики: Тексти лекцій. – Львів: РВЦ Львів. ун-ту, 1993. – 96 с.
9. Кузнецова О. Ціннісно-етичне регулювання журналістської діяльності в Україні: Автореф. дис... док. філол. наук. – К., 1999. – 26 с.
10. Кузнецова О. Журналістська етика та етикет: основи теорії, методики, дослідження трансформації незалежних видань України, регулювання моральних порушень. – Львів: Світ, 1998. – 412 с.
11. Лазутина Г. Профессиональная этика журналиста: Учебное пособие по журналистике. – М: Аспект Пресс, 2000. – 208 с.
12. Ламбет Э. Приверженность журналистскому долгу. Об этическом подходе в журналистской профессии. – М., 1998.
13. Малахов В. Етика. - К.: Либідь, 1996. – 304 с.
14. Москаленко А., Губерський Л., Іванов В. Основи масово-інформаційної діяльності: Підручник. – К.: КНУ ім. Шевченка, 1999. – 634 с.
15. Кін Д. Мас-медіа і демократія. – К., 1999. – 145 с.
16. Рубан Л. Професійна етика в процесі творчої самореалізації митця: Автореф. дис... канд. філос. наук. – К., 1997. – 15 с.
17. Лозовский Б. Журналистика: профессиональные стандарты. – Екатеринбург, 2007. – 94 с.
18. Третьяков В. Журналистика - не вторая древнейшая, а третья. И это меня не шокирует // Журналист. – 2000. – № 2. – С. 10 – 13.
19. Федоренко Е. Профессиональная этика. - К.: Выща школа, 1983. - 213 с.
20. Федоров М. Правовые основы журналистики. - М.: ИМПЭ им. А.С.Грибоедова, 2002. - 432 с.
21. Формановская Н. Речевой этикет и культура общения. - М.: Знание, 1989. - 159 с.
22. Формановская Н. Вы сказали: “Здравствуйте!” (Речевой этикет в нашем общении). - М.: Знание, 1982. - 160 с.
23. Хлопова Т., Лебедева М. Протокол и этикет для деловых людей. - М.: Центр, 1995. - 366 с.
24. Шайхитдинова С. Гносеология медиаэтики: организационная структура или "голос совести" // Вестник Московского университета. Серия 10. Журналистика. – 2002. – № 4. – С. 25 – 51.
25. Шиллингер Э. Проблемы и перспективы развития журналистской этики в России. – М., 1996. – 24 с.

До курсу “Історія української журналістики”

1. Животко А. Історія української преси. – К., 1999.
2. Історія української дожовтневої журналістики. – Львів, 1983.
3. Крупський І. Національно-патріотична журналістика України (друга половина ХІХ - перша чверть ХХ ст.). - Львів, 1995.
4. Михайлин І. Історія української журналістики. - Харків, 2003.
5. Нечиталюк М. Журналістика на західноукраїнських землях 60-х років ХІХ ст. // Українська преса: Хрестоматія. / За ред. М. Нечиталюка. Т.1.

Преса Східної України 60-х років XIX ст.- Львів, 1999.

6. Федченко П. Преса та її попередники: Історія зародження й основні закономірності розвитку. – К., 1969.
7. Федченко П. Матеріали до історії української журналістики. Вип.1: Перша пол. XIX ст. – К., 1959.